

[Svend Heiselberg]

er næsten fordoblet. Samtidig har udviklingen ført til afskaffelse af flere af de selektive ordninger. F.eks. er K-lånene afskaffet.

Målet må være at gøre Danmark til et attraktivt land at investere i. Hertil kræves måske en holdningsændring i forhold til erhvervslivet. Forudsætningen for erhvervslivets investeringer er, at der er mulighed for at tjene penge, det være sig til investeringer, til forskning, til uddannelse eller til den nødvendige konsolidering af virksomhederne. Ja, at der i det hele taget er en positiv holdning over for erhvervslivet.

Det er noget af det, der måske kunne få udenlandske virksomheder til at oprette datterselskaber i Danmark, eller, som ministeren beskriver det i sin redegørelse, gøre det attraktivt at sikre en større teknologiimport fra Japan til Danmark, hvad enten det bliver i form af produktion på licens eller rigtig japansk investering i Danmark. Det sidste gælder naturligvis også andre lande, som skal være velkomne.

Men forudsætningerne skal være til stede, og ministeren er i sin redegørelse vedrørende den generelle skattepolitik inde på et vigtigt område, idet skattepolitikken i væsentligt omfang er bestemmende for erhvervslivets konkurrenceevne. Jeg er som ministeren af den opfattelse, at skattereformen for personer, som driver erhvervsvirksomhed, er en stor fordel derved, at de kan lade sig beskatte efter virksomhedsordningen, ligesom dobbeltbeskatningen fra og med 1990 ophæves.

Også de nævnte eventuelle ændringer af den skattemæssige behandling af penge til forskning og udvikling samt spørgsmålet om generationsskiftet inden for erhvervslivet vil være erhvervsfremmende foranstaltninger. Tilsvarende vil en ændring af formuebeskatningen betyde en fordel for erhvervslivet. I det hele taget er vi imod, at staten påligner erhvervslivet øgede byrder for derefter at bruge pengene til selektive ordninger, sådan som Socialdemokratiet foreslår.

Ministeren stiller spørgsmålet, om de skattemæssige regler for eksportmedarbejdere skal ændres. Set fra Venstres synspunkt kan der ikke være tvivl om, at reglerne skal ændres. Vi nærmer os her et vigtigt emne i hele vores eksportpolitik, nemlig om vi giver de medarbejdere, som skal ud og sælge vores produkter, ordentlige økonomiske forhold. Det mener jeg ikke vi gør, og problemerne

falder jo tilbage på os selv. Skal vi have dygtige eksportmedarbejdere, skal de også have ordentlige økonomiske vilkår. Dette skal sammenholdes med, at vi skal satse på uddannelse af eksportsælgere, som kender de pågældende landes sprog, kultur, lovgivning, samfundsforhold mv.

Må jeg samtidig nævne, at så vidt jeg er orienteret, er der behov for, at man med henblik på erhvervsfremme reviderer selskabs-skattelovens såkaldte kædebeskatningsregler, altså regler for f.eks. et moderselskab i Danmark og et datterselskab i udlandet, af hensyn til eksportsalg i det pågældende land og betalingsbalancen.

Det er fantastisk vigtigt, at vi danskere ikke alene er dygtige til at producere, men at vi også er kendt som dygtige og pålidelige handelsfolk. Vi kan heller ikke alene klare os med at lave et godt produkt. Det skal også være designet på den rigtige måde, og jeg hilser også her industriministerens initiativ til uddannelse af designere velkommen.

Også turisme har ministeren med i sin redegørelse. Jeg forstår, at der senere vil komme en turistpolitisk redegørelse, men vil allerede nu sige, at vi finder det rimeligt at få det synspunkt draget frem, for her er et område, hvor vi kan øge valutaindtjeningen og beskæftigelsen i tyndt befolkede områder, hvor der ikke er anden industri. Vi har i Danmark en smuk natur, og den vil vi gerne dele med andre, men vi gør også noget for at beskytte den, selv om der køres en usmagelig debat i disse dage om det modsatte, for aldrig har Danmark haft en regering, hvor der over en 4-årig periode er gjort så meget for at værne om miljøet, som den nuværende.

Sammenfattende vil jeg sige, at jeg synes, at industriministeren peger på mange frugt-bare områder, som, hvis de bliver omsat i handling, vil medføre, at vi står godt rustet. Jeg er også overbevist om, at vore mange mindre virksomheder er tilfredse med regeringens påtænkte initiativer. Netop disse virksomheder er en fordel for et land som Danmark. Vi skal blot gøre det lettere for dem at optræde på eksportmarkedet, men selvfølgelig må vi ikke glemme de store virksomheder.

Lad mig til slut sige, at eksportvækst ikke fremmes ved at lægge øgede byrder på erhvervslivet. Det er det modsatte, der er be-